

ща сж необходими за Любовта. Онзи, който има великата Божествена Любов въ себе си, той е най-силният и най-разумният.

„Тѣсенъ е“, казва Христосъ, „Пътътъ“! Е, тѣсенъ е, разбира се. Да кажемъ, че сте учител нѣкъдѣ. Ако вие обичате отъ сърце вашитѣ ученици и почнете да имъ прѣдавате тази Божествена Истина, мислите ли, че днесъ ще ви държатъ въ това училище? Мислите ли, че ако почнете като държавникъ да прилагате тази Любовъ, ще ви държатъ на този постъ! Даже единъ Толстой, който бѣше такъвъ великанъ, гигантъ като писателъ съ своя художественъ стилъ, щомъ се осмѣли да заяви великата идея за Любовта, всички казаха, че неговата гениалность се потъмнила, че той вече е остарѣлъ и оглупѣлъ. Значи, споредъ схващанията на съврѣменнитѣ хора, всички ония, които иматъ обекти въ живота си, сж умни хора, а всички ония, които нѣматъ обекти въ живота си, сж малко смахнати, оглупѣли, обезумѣли хора.

Днесъ всички питатъ: гдѣ е животътъ? Гдѣ е смисълътъ на живота?—**Животътъ е въ тесния пѣтъ; въ тесния пѣтъ е смисълътъ му.** Отъ тукъ изваждамъ единъ законъ: ние изгубваме живота си, понеже ходимъ въ широкия пѣтъ. И колкото повече хората остаряватъ, толкова повече изгубватъ смисъла на живота си. Докато сж млади, животътъ за тѣхъ има смисълъ—това погледне, онова погледне, радва се на всичко. Но като остарѣятъ, нищо вече не ги задоволява. Това се дължи все на тия външни обекти. И понеже човѣкъ не е запознатъ съ истинския животъ, той усѣща едно вътрѣшно стискане, едно